

Bəşirqızı Z. Gedirəm, gəlməsəm, yada sal məni : "Biz general Polad Həşimovun, polkovnik İlqar Mirzəyevin qisasını aldığımız" // Xalq qəzeti. - 2023. - 26 iyun. - № 135. - S. 11.

Vətən müharibəsində Azərbaycanın mərd oğulları qəhrəmanlıq dastanı yazdılar. Torpaqlarımızın işğaldan azad edilməsi uğrunda şəhidlik zirvəsinə ucalan qəhrəmanlardan biri də Xüsusi Təyinatlı Qüvvələrin zabiti, baş leytenant İbrahim Abdullayevdir. O, Azərbaycan Respublikasının ərazi bütövlüyü uğrunda gedən Vətən müharibəsində iştirak etmiş, Murovdağ yüksəkliyi, Füzuli və Cəbrayıl rayonları istiqamətində döyüşlərdə fədakarlıq göstərmişdir.

İbrahim Abdullayev Azərbaycanın ərazi bütövlüyünün bərpa edilməsində xüsusi xidmətlərinə, işğal olunmuş ərazilərin azad olunması zamanı düşmənin məhv edilməsi üzrə qarşıya qoyulmuş döyüş tapşırığını və hərbi qulluq vəzifəsini yerinə yetirən zamanı, igidlik və mərdlik nümayiş etdirdiyinə görə, Azərbaycan Prezidenti İlham Əliyevin Sərəncamına əsasən “Qarabağ” ordeni, “Vətən uğrunda”, “Cəbrayılın azad olunmasına görə”, “Füzulinin azad olunmasına görə”, “Kəlbəcərin azad olunmasına görə” medalları ilə təltif edilib.

Bu qısa döyüş bioqrafiyası cəmi bir neçə cümlədə ifadə olunan gənc zabit həyatda 26 il yaşadı. Anasının onunla bağlı arzuları yarımçıq qalsa da, özü hərbiçisi arzusuna çatdı, Vətən torpaqlarının işğaldan azad edilməsi uğrunda döyüşdü.

Anası, dostları ilə bir masa arxasında İbrahimin xatirə işığına toplaşmışıq. Nərgiz xanım oğlunu anıb kövrəlir:

– Nə danışım, bilmirəm. Bütün uşaqlar kimi İbrahimin də adı dəcəlliyi, şiltaqlığı olub. 160 sayılı məktəbi bitirib. Hərbiçisi olmağı qəti edəndən sonra dedi ki, ali təhsil almalı, sonra zabitlər hazırlayan kurs keçməlidir. O, Xarkov Politeknik İnstitutunun iqtisadiyyat fakültəsini bitirdi. Vətənə dönüb Ağcabədidə həqiqi hərbi xidmət keçdi...

Dostu Fərhad Abdullayev söhbətin davamını gətirir:

– Xəbər tutduq ki, İbrahim hərbi xidmət keçməyə Azərbaycana gəlir. Sonra elə oldu ki, o, Ağcabədidə dostumun xidmət etdiyi hərbi hissəyə düşdü. Əlaqəmiz çoxaldı. Gələndən sonra özünü hərbi işə həsr edəcəyini bildirəndə, zərəfatla dedim ki, boyuna görə götürməzlər. O, bəstəboy idi. Dedi-yindən dönmədi və istədiyi kimi də oldu...

İbrahimin o biri dostları da ondan yana-yana, lakin fəxrlə danışirlər.

Rəşid Rəhimli:

– Həqiqətən də, İbrahimi boyuna görə Müdafiə Nazirliyinin Təlim-Tədris Mərkəzinin (TTM) Zabitlər hazırlayan kursuna götürmürdülər. Bütün normativləri vermişdi. Tənbəllik eləmədən Müdafiə Nazirliyinə gedir ki, general Hikmət Mirzəyevlə görüşsün. Görüşə bilməyib orada gözləyir. Maşından düşəndə tərəddüd etmədən generala yaxınlaşır ki, bəs bütün normativləri vermişəm, boyuma görə saxlayıblar, götürmürlər. Amma mənim ən böyük arzum hərbiçisi olmaqdır.

Orxan Qocayev:

– Doğrudur. Orada general soruşub ki, problem yalnız boydadır? İbrahim cəsarətlə bütün kurs və təlimlərdən keçdiyini deyib. Bir gün sonra eşitdik ki, dostumuzun sənədlərini göndəriblər TTM-ə. Kursu bitirəndən sonra Daşkəsənə “N” sayılı hərbi hissəyə xidmətə getdi. Gec-gec görüşürdük, çünki məzuniyyətə tez-tez gəlmirdi. Arada telefonla əlaqə saxlayırdıq. Hələ də elə bilirik, hərbi hissədədir. Son dəfə 2020-ci ilin sentyabrın 19-da bizə sürpriz edib bir dostumuzun ad gününə gəlmişdi.

Fərhad Abdullayev:

– Yedik, içdik, xatirələr danışdıq. Gedəndə telefonda Mübariz Tağıyevin “Gedirəm, gəlməsəm, yada sal məni” mahnısını açdı. Dinlədik və danladıq ki, bu nə sözdür belə ki, gəlməsəm... Biz nə biləydik ki, 1 həftə sonra müharibə başlayacaq, bu da bizim İbrahimlə son görüşümüz olacaq.

Şəhid zabitin əsgəri Nicat Həbibov isə deyir:

– Komandirimiz İbrahim Abdullayev çox tələbkar idi. Öyrətdiyi hər qaydaya dəqiqliyi ilə nəzarət edirdi. Təlimlərdə, məşqlərdə əziyyət çəkirdik. Deyirdi ki, dözməlisən, sabah lazım olacaq. Biz əsgərləri o təlimləri, taktikaları mükəmməl öyrəndiyimizə görə sağ qaldıq. Ruhu şad olsun.

2020-ci ilin sentyabrında Kəlbəcərə daxil olduq. Müharibə başlayandan 4 gün sonra isə Cəbrayıl istiqamətinə – Füzuliyə göndərildik. Orada ön xəttin yarılmasında iştirak etdik. Sonra Cəbrayıda gedən ağır döyüslərdə iştirak etdik. Ermənilərin tank taboru ilə qızğın döyüş gedirdi. Onların mövqeləri çox yaxşı idi, bizi rahat izləyirdilər, atəş də ara vermirdi. Leytenant Abdullayev atılan mərmə qəlpəsindən şəhid oldu.

Nərgiz xanım arada söhbətə qoşulur:

– Sentyabrın axırına qədər içim-içimi yeyirdi. İbrahimdən xəbər yox idi. Nə gecəm vardı, nə gündüzüm. Nəhayət, ayın 30-da birinci və sonuncu dəfə zəng etdi. Dedi ki, ana, biz mühasirədə idik. Vertolyotla bizi çıxardılar. Qorxma, mənim işim döyüşməkdir. Hər şey ola bilər, amma sonu yaxşı olacaq. Əsas odur ki, biz artıq general Polad Həşimovun, polkovnik İlqar Mirzəyevin qisasını almışıq.

Fərhad Abdullayev:

– Oktyabrın 5-i idi. Uşaqlarla danışırıdık ki, İbrahimdən xəbər tutan varmı? Elə həmin gün axşam dostlardan biri zəng etdi ki, bəs xəbərin varmı, deyirlər, İbrahim şəhid olub. İnanmadım. Dedi ki, sabah nəşini gətirəcəklər. O gecə səhərə kimi gözümü yuma bilmədim. Səhər durub getdim həyətlərinə. Bir neçə nəfər vardı. Dedim, yəqin, bunlar da xəbəri eşidiblər. Getdikcə gələnlərin sayı artdı. “Bəlkə, xəbər düz deyil”, – deyə içimdə bir ümid vardı.

Rəşid Rəhimli:

– Heç kəsin ürəyi gəlmirdi ki, qalxıb evə anasına nəsə desin. Ya görsün ki, ananın xəbəri varmı? Nərgiz xanım evdə tək idi. Uşaqlarla qalxdıq. Qapını açanda üzümüzün ifadəsindən, halımızdan gördü ki, nə vəziyyətdəyik...

Ana:

– Mən ona kömək edə bilmədim. İndiyə qədər də inanmıram ki, o məni necə tək qoya bildi. Həmişə məndən nigaran idi ki, mənə nəşə olar... Amma baxın, mən hələ yaşayıram... Bütün dostları indiyə qədər mənimlədir və onun II Fəxri xiyabandakı məzarının başına dolanırlar. Mən isə onu gözləyirəm, ömrümün sonunadək gözləyəcəm. Bu yaxınlarda balamın sinif yoldaşları gəlmişdilər. Çoxlu xatirələr danışdılar. Oğlumun ruhunu, mənim də könlümü şad etdilər. Sən demə, 5-ci sinifdə oxuyanda Xocalı faciəsindən dərs keçilən zaman qızlar ağlayanda İbrahim onları sakitləşdirib deyibmiş: “Ağlamayın, böyüyüb zabit olacağam və bu torpaqları azad edəcəyik”. Oğlum həyatı bahasına verdiyi sözə əməl etdi.

Sonda xatırladaq ki, “Şəhid ailələrinin və ya müharibə əlillərinin həyat hekayəsi” layihəsi çərçivəsində baş leytenant İbrahim Abdullayevə həsr olunmuş film çəkilib.

Ruhun şad olsun, qısa, amma şərəfli ömür yaşayan Azərbaycan zabiti!